

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002 -

Tuesday, 11 December 2018 20:53 - Last Updated Monday, 31 December 2018 21:39

நன்னன் சயே நன்னனுடைய பழமையான ஊர் சிலைவம் நிறைந்து உயர்ந்து ஓங்கிய மதில்களையுடையது. அவ்வூரின் பெயர்தலையுடைய அறியாத பழங்குடிகள் வாழும் ஊர் அகன்ற இடமாயினும் போதுமான இடமில்லாத நிலைப்போன்று சிறந்த பெரிய அங்காடித் திருக்கள் நடபெறுவது போன்று எப்போதும் இருக்கும். பகவைர் சிலைவ அஞ்சும் பல குற்றுந்திருக்களும் உள்ளன. ஊர்மக்கள் ஆரவாரம் கடல் போன்றும் மாடங்கள் உயர்ந்து ஓங்கி நிற்கும். அவ்வூரில் வாழ்வோர் வறறுப்பில்லாமல் விருப்பத்துடன் வாழ்வர். குளிரந்த பெரிய சோலைகளில் வண்டுகள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். அவனுடைய பழமையான வறறுறியையுடையது மஹாதீர ஆகும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன:

நிதியம் துஞ்சும் நிவந்துஓங்கு வரபைப்பின்
பதிழைல் அறியாப் பழங்குடி கழீ இ
வியல் இடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத்து
யாறுஎனக் கிடந்த திருவின சாறுஎன
இகழ்நர் வறறுஉம் கவலை மறுகின்
கடலெனக் காரனெ ஓலிக்கும் சும்மையொடும்
மலையென மழையென மாடம் ஓங்கித்
துனிதீர் காதலின் இனிதமர்ந்து உறையும்
பனிவார் காவின் பல வண்டு இமிரும்
நனிசயேத் தன்று அவன் பழவிறல் மஹாதீர்
(பெரும்பாண் .478 – 487).

அவன் தன்னுடன் மனம் பொருந்தாத பகவைரின் கரிய தலையெட்டுண்டு வீழ, அதைப் பருந்துகள் உண்ண அலையும் போர்க்களத்தில் வறறுறி பெறும் மறவர், தம்கரிய காமபினையுடைய வலைகள் சாத்தப் பெற்ற கதவினையுடைய வாயிலைப் பிறர் ஐயுறாது, அஞ்சாமல் புகுவர். இங்கு நன்னனின் பெரிய அரண்வாயில் காணப்பட்டது என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன:

பொருந்தாத தவ்வர் இருந்தலையுடைய
பருந்துபடக் கடக்கும் ஓள்வாள் மறவர்
கருங்கடையென சாத்தியபுதவின்
அருங்கடி வாயில் அயிராது புகுமின்,
(மலை.க.488 – 491).

Written by - முனவைர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002 -

Tuesday, 11 December 2018 20:53 - Last Updated Monday, 31 December 2018 21:39

00000000 00000000

பரந்த இரூள் நீ நங்க பகலில் ஒளியதைத் தர எழும் கதிரவன் போன்ற அவன் பிறர் பழி கபறாத சிறப்பினையும் பகவைர் துரத்தில் இரூந்தாலும் அங்குச் சின்று துசிப்படயை வளென்று கொண்டு குவித்து, உயர்ச்சியை உடைய யானைப் படயில் அணி வகுத்து, வலென் வறெறியைக் காட்டிய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தலகைக் கடமையாகக் கொண்டவன். வளநைத் காலையுடைய மூதலகைகள் அவனது அகழியில் இரூக்கின்றன. அலகைகள் எழும் நிலையில் கல்லதைத் தோண்டிக் குவித்து அவன் அகழி. மலகை போன்று உயர்ந்து வானதைத் தொடர்து அவன் மதில். புகழ் பரவும் படியாகச் சிறிவுடையது அவன் பழமையான ஊர். வளெர் குலத்தில் தோன்றியவன். இது அவ்விரின் இயல்பு. விதயாக இட்டதெல்லாம் உழவர் விரும்பிய நிலையில் விளநைத்து. மழை பெய்தல் தங்கிய அகன்ற பெரிய கொல்லை நிலம் கொண்ட நாடு என்பதைப் பின்வரும் அடிகள் விவரிக்கின்றன:

பாயிரூள் நீ நங்கப் பகல்செய்யா எழுதரூ
ஞாயிறு அன்ன அவன் வசையில் சிறப்பும்,
இகந்தன ஆயினும் தவ்வர்தளேம்
நுகம்படக் கடந்து நுழி லாட்டிப்
புரதைத் தோல் வரபைப்பின் வலேநிழல் புலவோர்க்குக்
கொடகைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும்,
இரதைந் து இவரும் கொடுந்தான் மூதலையொடு
திரபைக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
வரபுரநை நிவப்பின் வான்தோய் இஞ்சி
உரசைலெ வறெறுத்த அவன் மதுர மாலையும்
வளேநீ முன்னிய திசையே
மிகுவளம் பழநிய யாணர் வபைப்பின்
புதுவது வந்தன்று இது அதன் பண்பு
வானம் மின்னு வசிவு பொழிய ஆனாது
இட்ட எல்லாம் பெட்டாங்கு விளயைப்
பெயலொடு வகைய வியன்கண் இரூம் புனத்து,
(மலகை.க.85 – 99).

நன்னன் சயே நன்னனின் பெருமகை
நன்னன் மலரால் கட்டிய மாலையையுடைய மார்பினன்; மங்கில் போன்ற திரண்ட
தோளினையும் தாமரை மலர் போன்ற அரூக்கண்களையுமுடைய மங்கையரின் கணவன்;
பகவைரைப் போர் முனையில் வலெல்லும் வலிமையுடையவன்; நன்னறியில் நடப்பவன்;
வில் தொழிலில் வல்லவன்; பேரணிகலன்களை அணிந்தவன் என்பதை,

கனிபொழி கானம் கிளையொடு உணீ இய
துனபைறநை நிவக்கும் புள்ளினம் மாணப்
புனதாரப் பொலிந்த வண்டுபடு மார்பின்
வனைபுனை எழில் மூலகை வாங்கு அமதைத் திரள்தோள்
மலர்போல் மழகைக் கண் மங்கையர் கணவன்
முனபாழ்ப்படும் துன்னருந்துப்பின்
இசநைவல் வித்தின் நசைஏர் உழவர்க்குப்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002 -

Tuesday, 11 December 2018 20:53 - Last Updated Monday, 31 December 2018 21:39

புதுநிறை வந்த புனல் அம் சாயல்

மதிமாறு ஓரா நன்றுணர் சபிழ்ச்சி

விலநவில் தடக்கை மவேரும் பெரும்பிண

நன்னன்சயே நன்னன் படர்ந்த கொள்கையொடும்

உள்ளினிர் சநேர் ஆயின பொழுதுஎதிர்ந்த

புள்ளினர் மன்ற, என்தாக் குறுதலின், (மலகை.க.55 - 66)

என்ற பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. அவன் நாடும் சிறந்து விளங்குவதையும் பல வளங்களையுடையதையும் தபய துளிகளையுடைய பொழியும் பொய்யாத வானம் போன்று இடையறாது கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும். அவன் நாள்தோறும் கொடுக்கும் நாளோலக் கமாகிய இருக்கையும் உடையவன். பண்பால் நல்லவர் குழுவியிருப்பர் அவன் அவையில், நாவன்மையுடையர் வன்மையில் லாதார் அவன் அவையில் சன்றோ ஏதாவது கபினாலும் அவர் புறநிலையை மறத்துச் சன்றோர் கருத்தை வழி மொழிவோர் எடுத்துக் காட்டிச் சோர்வு இன்றி விளக்குவர். நல்ல வழிகளிலேயே செலுத்தும் தன்மையுடையோர் அவர் சூற்றம் எனபுதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன:

ஆற்றின் அளவும் அசையும் நல் புலமும்
வீற்றுவளம் சூரக்கும் அவன் நாடும்பு வல்சியும்
மலையும் சோலையும் மாபுகல் கானமும்
தொலையா நல்லிசை உலகமொடு நிற்ப்பு
பலர்புறம் கண்டுவவர் அருங்கலம் தரீ இய
புலவோர் க்குச் சூரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்
இகழ்நர்ப் பிணிக்கும் ஆற்றலும் புகழ்நரக் கு
அரசுமூழ்து கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு
தபுத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
வீயாது சூரக்கும் அவன் நாளம்கிழ் இருக்கையும்,
நல்லோர் குழீ இய நாநவில் அவையத்து
வல்லாராயினும் புறம் மறத்துச் சன்றோரசை
சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி
நல்லிதின் இயக்கமவன் சூற்றத்து ஒழுக்கும்
(மலகை.க.67 - 80).

00000000 00000000

சுப்பிரமணியன், ச.வ.வே., 2003, பத்துப்பாட்டு, கோவிலர்: கோவிலர் மடாலயம்.

சுப்பிரமணியன், ச.வ.வே., 2006, சங்க இலக்கியம் (முழுவதும்), சின்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

கூருநாதன் (மற்றும் பலர்.), 1988, சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம் தொகுதிமீன்று, தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

annaiyappan.s.a@gmail.com

*000000000000 - -0000000 00.0.00000000000,000000 000000000000,0000000000000000, 000 000000 000000000000 00000000,00000000000000000000 - 620 002 -